

חזוי. שלושת השופטים מסרו בזה הרגע את הכרעת הדין בערעור פלילי שהגיש רובינשטיין, זכנו נאשם בתקיפה ובאיר מים וביטול עונש שהטיל זמן קצר קודם לכן שופט-שלום. הויכוח היה מפתיע, אך אך לא פחות ממנו נימוקיהם של השופטים המחזויים: בנימין כהן (נשיא), משה טל- גם ועקוב קדמי.

פתירה בעדרות. התיק, נגד סלים מיו- רחי, נפתח בעיקבות תלונתו של רוכל זקן משכונתו, שכונת התקווה. הלה טען ש- מיורחי נטפל אליו, נוהג לגנוב ממנו בדים וסחורה, מכה אותו וסוחט ממנו כספים באיומים.

בסופו של דבר הובא מיורחי לדין. לא היתה זו הפעם הראשונה שהוא העומד לדין באשמה דומה. גיליון ההרשעות שלו, הסתבר, כולל לא פחות מ-17 הרשעות בגין מעשי-תקיפה שונים, שאותם צבר במשך 42 שנים.

הנאשם עצמו התגלה במהלך המישפט כאיש קשה-רוח. שפרנסתו בקושי, בעל 100% נכות, חולה במחלת-עצבים וסובל מהתקפי מחלת-הנפילה (אפילפסיה). התי- קפות-העצבים של הנאשם לא התמצו רק במיקרה שגדון בתיק. הוא איים על המ- תלונן, כך התברר, גם בנוכחות המיש- טרה, וגם סניגורו לא יצא נקי. במהלך המישפט ביקש עורך-הדין מנחם רובינ- שטיין ששופט השלום, יהושע גרוס, ש- ישחררו מייצוגו של הנאשם. הנאשם מת- פרע, אני לא מצליח לרסן אותו והוא אינו משתף עמי פעולה. התלונן הפרקליט על לקוחו. השופט קיבל את הבקשה, והמ- שך המישפט נערך כשהנאשם אינו מייצג. הרשעה וזיכוי. ללא סניגור הפכה התביעה קלה ביותר. הנאשם עצמו הודיע שאינו יודע לחקור חקירה נגדית, ולכן לא נערכה חקירה זו. הוא גם ויתר על זכותו להעיד. שופט-השלום, יהושע גרוס, גור- עליו עונש של 12 חודשי מאסר והוסיף עליהם עוד שבועה חודשים שעמדו ל- נאשם על-תנאי תקיפה קודמת. בסך-הכל - 20 חודשי מאסר בפועל.

העונש הכבד ריסן את מיורחי. הוא הועיק את פרקליטו הורה לו לערער. יומיים לאחר-מכן הכריעו השופטים המ- חזויים. ניכר על פי פסק-הדין שהשופט התחבט עם עצמו לא מעט, והכריע לחובת הנאשם על סמך העדות הקלושה והמכול- בלת. בדי עמל, ציינו, כזו היא מלאכתו של שופט, ובמהלך רגיל של הדברים לא היה לנו אלא לכבד את הכרעתו. אלא שבמהמשך הדברים הבהירו השופטים ש- בעניין זה - דעתם שונה. הם קבעו ש- דווקא מצבו הנפשי של נאשם זה, וריבוי הרשעותיו הקודמות, מחייבים את בית- המשפט לדאוג שהוא יהיה מיוצג על-ידי פרקליט. יתירה מזו, השופטים תמחו על כך ששופט-השלום קיבל את התפטרותו של עורך-הדין רובינשטיין. אך גם כך, קב- עו, חייב היה בית-המשפט למנות ל- נאשם סניגור מטעמו.

יחד עם חוסר ההגנה המישפטית של הנאשם, כתב השופט טלגם, מתקבל מצב שאנו חייבים לקבל את הערעור ולזכות את הנאשם, והוא בוודאי מצב לא רצוי. השופט החדש יעקוב קדמי הגיע לכס המישפט לפני שבועות ספורים בלבד אחרי ששימש כראש אגף-החקירות במטה ה- ארצי של המישטה וכפרקליט הצבאי הר- ראשי. אך העובדה שהוא שופט טרי, ו- שוכה לשבת בהרכב של שלושה שופטים שדן בפשעים חוריים, לא הפריעה לו לחי- לוק על עמיתו. הוא טען שיש להשאיר את ההרשעה בעינה, ורק להקל מעט ב- עונש.

כאן בא נשיא ההרכב, השופט הוותיק בנימין כהן, והכריע את הכף לטובת ה- ויכוחי וביטול העונש. בנימוקיו כתב השופט כהן: "השופט הנכבד בשום פנים ואופן לא היה צריך להחיר לסניגור להשתתף מן הייצוג; הנה, השופט הנכבד עצמו, לא התיר לעצמו להשתחרר מן המישפט. ומדוע יתיר לסניגור להשתחרר מן ה- ייצוג? צריך היה השופט למנות לו סני- גור, משראה את טיב הנאשם העומד לפניו. עדותו המכובלת של הרוכל היא לטובתו. השופט כהן לא רק בצורך לבטל את פסק-הדין הקודם, אלא גם בכך שאין הצדקה להחזיר את הדין אל בית- המשפט השלום.

עורך-הדין רובינשטיין נראה מרוצה שעה שמיהר לשוב אל בית מישפט השלום. לקוחו, סלים מיורחי, הואשם שם בתקיפת שוטרים ועובדי-ציבור, הוא אץ ללמד עליו סניגוריה.

(המשך מעמוד 52) מוסיף, כי למחרת הנפקה סיכמו גרוסמן וכרמל עם האוצר שהסידרה שאותה רכשו (מס' 5008), תהיה האחרונה שבה מוצמדות איגרות-חוב למדד שפורסם אז, הודעה ב- רוח זו נמסרה לכל הבנקים.

פרקליטות מחוז תל-אביב מאשימה את השניים ש, פעלו במיממה ותוך הפרת אמר- נים הפוגע בציבור, ותוך העלמת הויקה הפרטית שיש להם בהנפקת סידרה זו. על עבירות אלה הם צפויים, אם יורשעו, לעונש מירבי של שלוש שנות מאסר. נגד יצחק גרוסמן הוגש כתב-אישום נוסף, שממנו עולה כי אותה החברה ש- רכשה את האיגרות עבור בנק המזרחי הראון את לביא, לא היתה בין החברות הרשיות לרכוש את האיגרות הללו. ב- דצמבר 1974 התלוננו מנהלי החברה לני- רות-יערך של בנק לאומי בפני הד"ר אלי- עזר שפר, המנהל הכללי של בנק ישראל, כי איגרות-חוב מסידרה 5000 המיועדת לגופים מסויימים, נמכרו שלא כדין.

שפר הורה לגרוסמן לבדוק רכישה זו. אלא שזה, שידע, על פי האישום, שהי- רכישה של הראון את לביא נעשתה ב- חלקה הגדול עבור בני-מישפתה. העלים ועבדה זו מידעת המנהל הכללי של בנק ישראל, ודיווח לו כי הרכישה נעשתה כדין, עבור קופות גמל וקרנות השתלמות, דבר שהיה שקר. בכך רימה גרוסמן, ומנע את מריכת הבדיקה שהיתה מאפשרת את תיקון הנזק שנגרם לציבור. שני העובדים ש- הושעו מעבודתם מצאו תפקידים פיננסיים חדשים: אליעזר כרמל הוא כיום כתבו הכלכלי של היומן הארץ, והד"ר גרוסמן עובד כיועץ בכורסה.

בין העדים האמורים להעיד מטעם ה- תביעה נמצאים הממונה על הבנקים ד"ר מאיר חת, מנכ"ל בנק ישראל אליעזר שפר, מנכ"ל הבנק למחאה יורם גלאן וכן כתב-ידעות אחרונות יוחנן להב, ש- הוא קרוב-מישפתה של גרוסמן והיה אחד מאלה שעל שמם נרכשו איגרות-החוב, נשאו כתב-האישום.

מישפט

מעשה בשולי הכביש

טענה מקורית
שז פרקליט הכיאה
זיכויין שז שלוש פרוצות
שלוש היצאניות סקרו באדישות את קהל הסקרנים שבא להאזין למישפט, בי- תי-מישפט השלום בתל-אביב, והפנו את ראשיתן אל עבר התובע המיסטרתי. הלה קרא, כאילו מתוך שגרה, את פירטי האיר- שום: "שושנה מאיר, יפה חפץ ויפה שאשא גרמו להפרעה לתנועה בכניסה לחוף תל- ברון, בכך שמכוניות שעברו בכביש עצרו לידן ללא אורות והפריעו לתנועה".

פרקליטן של השלוש, עורך-הדין דרור מקרון, לא ניסה כלל להפריך את גירסת התביעה ביחס לעובדות ולא הירבה לח- קור את עדי-התביעה. הוא התרכז בשאלה אחת בלבד: "האם נכון שסמוך למקום בו עמדו הפרוצות מצוי מיגרש-חנייה?" עדי-התביעה, שוטרים שהשתתפו במצוד אחר היצאניות, השיבו ללא-היסוס, בחיוב: יש מיגרש-חנייה כזה, בשולי הכביש המר- ביל לחוף הים.

הפרקליט לא הסתיר את סיפוקו מתשר- בות השוטרים ופנה לשופט: "אם הקליינט עצר והפריע לתנועה, אין זה מחייב את הפרוצה כלל וכלל. שיהיה אורח ממוש- מע, יחנה את מכוניתו במיגרש-החנייה הסמוך, ילך מאה מטר בגלג יוזמין אותה, את הנאשמת, במחילה מכבודו - לדפיקה. אם לא נהג כך, יש להעמידו לדין, אך מה אשמה הפרוצה? היא לא עמדה על ה- כביש, אלא בצידו".

התובע נבוך. השופט, ישי לויט, חייק, קיבל את טענת הפרקליט וזיכה את השלוש מכל אשמה.

ההכרעה הפתיעה

הנאשם הורשע ונשדה למאמר, אך זכה בעירעור
כי לא היה לו פניגור
עורך-הדין מנחם רובינשטיין לא הצליח להסתיר את תדהמתו, וכמזהו גם שאר יוש- בי אולם המישפט של בית-המישפט המ- קריאה; 103. פקודה מפרשת.

Table with 10 columns and 10 rows of numbers. Numbers are arranged in a grid pattern, some are highlighted in black cells.

- מאונך:
1. עצם; 2. מיהר; 3. נרתיק; 4. מיקווה- ים ענקי; 6. בהשאלה; מרכז; 7. עיגול; 8. דגל; 9. תיפארת; 12. שך; 15. מסביר- פנים; 16. מק שמן דפואי; 17. גהלים לחשות; 19. ממלא את האטמוספירה; 20. תרופה; 21. תושבי וארשה; 23. ישן; 24. רוח רעה; 26. צמח-מים רבישנתי; 27. בת-קול; 29. גץ; 30. מתחת לבית; 33. מתריע-שור; 34. קיבוץ בגליל העליון; 36. חית-ששועים; 37. אבר בגוף; 40. עולז; 41. בארמית; התם; 44. שליח-צדק (ר"ת); 46. אדמה המצויה בנגב; 47. נעלם, התנדף; 49. רצון עז; 50. סירר; 53. בהמת-בית; 54. חזיון-לילה; 55. קרס; 56. מלווה כל עצם; 58. מטבע יפאני; 59. חבל בארץ; 60. מחיר הכלה; 62. מזל; 63. עכו; 66. ... יוסף; 68. קיבוץ בעמק; 71. מגילגולי הארבה; 73. תנח; 76. אולם; 77. סליל-חוטטים; 79. דבש נר זל; 80. לא מעודך; 82. מאכל אבותינו במידבר; 84. עובד בית-המרחץ; 85. מיש- פט; 87. מבלה את הלילה; 90. מלחין צרפתי (ש"מ); 92. בהת-תקין; 94. דיבר- השמצה; 96. תכשיט; 97. אמיתה; 99. ירד; 101. ששמה באפי; 102. מילת- קריאה; 103. פקודה מפרשת.
- מאונך:
1. יישוב בארץ; 5. מקצועה של נורית הירש, למשל; 10. כלי במישחק השחמט; 11. נחל החיים; 13. בתוכו; 14. מטבע צרפתי קטן; 15. נועם; 16. סיב דיק; 18. בעל-גאוה; 20. ישיש; 21. נשיאה הראשון של המדינה (ש"מ); 22. קידומת הולנדית; 24. כינויי; 25. בילבד; 26. טון; 28. סופר ישראלי (ש"מ); 30. בושם מיקר- אי; 31. אסון, שואה; 32. מלאך; 34. מעד- גות; 35. בהשאלה; ישיש מופלג; 38. מציבתי הקשת; 39. בגד-שרד; 41. רומס בעקבו; 42. דקל; 43. מציאות; 45. דמות; 47. גוף; 48. הריגה בכוונת-תחילה; 50. חמס; 51. עצם בפה; 52. זן ממקומו; 54. דין; 57. עניין, עסק; 61. מילת תנאי; 62. הולכי; 64. נזכר-לעיל (ר"ת); 65. מעונות השנה; 66. ענף; 67. מסיר; 69. אגם; 70. מדריך-נוער (ר"ת); 72. אליגור- ריה; 74. בוץ; 75. מחוטי האריג; 77. גוף ראשון רבים; 78. זוחמה; 81. גבל; 83. שפיץ; 85. מסלם הצלילים; 86. מחול אצילים; 88. מילת-זיכרון; 89. שטודנט; 91. שמו; 93. מלכטיקון הכלבים; 95. בן הנכד; 96. זמן; 98. אדון; 100. רטוב במיקצת; 102. הבל; 103. שרירי בתענית; 104. ירקיגינה; 105. דחיפות.